

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

P9_TA(2021)0057

Sytuacja polityczna w Ugandzie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie sytuacji politycznej w Ugandzie (2021/2545(RSP))

(2021/C 465/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Ugandy,
- uwzględniając oświadczenie w sprawie wyborów w Ugandzie wydane w dniu 20 stycznia 2021 r. w imieniu Unii Europejskiej przez wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela z dnia 12 stycznia 2021 r. w sprawie zbliżających się wyborów w Ugandzie,
- uwzględniając uwagi ambasadora UE Attilio Pacificiego z dnia 12 stycznia 2021 r. w sprawie zamrożenia rachunków bankowych organizacji pozarządowych,
- uwzględniając wspólne oświadczenie lokalne delegatury Unii Europejskiej w Ugandzie oraz misji dyplomatycznych Austrii, Belgii, Danii, Francji, Niemiec, Irlandii, Włoch, Niderlandów, Szwecji, Islandii i Norwegii w Ugandzie z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie niedawnych aktów przemocy związanych z wyborami w Ugandzie,
- uwzględniając komunikat prasowy rzecznika Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 8 stycznia 2021 r. w sprawie Ugandy,
- uwzględniając oświadczenie ekspertów ONZ ds. praw człowieka z dnia 29 grudnia 2020 r. pt. „Uganda: eksperci ONZ poważnie zaniepokojeni represjami wyborczymi”,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z dnia 10 grudnia 1948 r., której Uganda jest sygnatariuszem,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r., ratyfikowany przez Ugandę w dniu 21 czerwca 1995 r.,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z dnia 27 czerwca 1981 r.,
- uwzględniając Afrykańską kartę w sprawie demokracji, wyborów i rządów z dnia 30 stycznia 2007 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ z 10 grudnia 1984 r. w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania,
- uwzględniając konstytucję Republiki Ugandy z 1995 r., zmienioną w 2005 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony (umowę z Kotonu) z dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 8 ust. 4 dotyczący niedyskryminacji,
- uwzględniając wspólną strategię UE–Afryka,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe z unijnej misji obserwacji wyborów w Ugandzie z dnia 18 lutego 2016 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie lokalne grupy Partnerzy na rzecz Demokracji i Zarządzania z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie aresztowania działaczy na rzecz praw człowieka w Ugandzie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- uwzględniając program działań ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i zawarte w nim cele zrównoważonego rozwoju,
 - uwzględniając krajowy program orientacyjny dla Ugandy w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 14 stycznia 2021 r. ugandyjscy wyborcy udali się do urn, aby wybrać prezydenta i posłów do parlamentu, czemu towarzyszyły liczne doniesienia o nieprawidłowościach, oraz że 16 stycznia 2021 r. Komisja Wyborcza ogłosiła, że prezydent Yoweri Museveni, urzędujący od 35 lat, zwyciężył większością 59 % głosów, natomiast główny przywódca opozycji Robert Kyagulanyi Ssentamu, znany również jako Bobi Wine, który otrzymał 35 % głosów; mając na uwadze, że wyniki wyborów trudno było zweryfikować, gdyż Komisja Wyborcza nie przestrzegała wymaganej procedury liczenia głosów;
- B. mając na uwadze, że w 2020 r., w okresie poprzedzającym wybory prezydenckie, w Ugandzie dochodziło do przemocy oraz że systematyczne represje i zastraszanie spotykały kandydatów opozycji, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka, ekspertów wyborczych i dziennikarzy korzystających z przysługujących im praw; mając na uwadze, że nadmierne użycie siły przez organy ścigania i służby bezpieczeństwa poważnie uchybiło procesowi wyborczemu;
- C. mając na uwadze, że przed wyborami, od jesieni 2020 r., nasiliły się represje władz wobec opozycji politycznej – służby bezpieczeństwa aresztowały głównych kandydatów opozycji Bobiego Wine'a, Patricka Oboi Amuriata i generała broni Henry'ego Tumukunde, rozbijały ich wiece i ograniczały relacje medialne dotyczące wyborów;
- D. mając na uwadze, że Patrick Oboi Amuriat – kandydat na prezydenta z opozycyjnej partii Forum na rzecz Zmian Demokratycznych – był przed wyborami wielokrotnie aresztowany, 9 listopada 2020 r. użyto gazu łzawiącego przeciwko tłumowi zgromadzonemu na jednym z jego wieców wyborczych, a 6 stycznia 2021 r. policja ostrzelała jego konwój;
- E. mając na uwadze, że rosnąca militaryzacja kampanii wyborczej szczególnie uwidoczniła się 18 i 19 listopada 2020 r., kiedy siły bezpieczeństwa spacyfikowały demonstrantów, którzy domagali się uwolnienia przetrzymywanego wówczas kandydata na prezydenta Bobiego Wine'a, w wyniku czego zginęło co najmniej 54 demonstrantów w co najmniej siedmiu okręgach w całym kraju, setki osób aresztowano, a część osób zaginęła;
- F. mając na uwadze, że po wyborach kandydat opozycji Bobi Wine został umieszczony de facto w areszcie domowym – siły bezpieczeństwa otaczały jego dom przez 11 dni;
- G. mając na uwadze, że 1 lutego 2021 r. Bobi Wine złożył petycję do Sądu Najwyższego Ugandy w celu zakwestionowania wyników wyborów, zarzucając powszechne oszustwo, w tym udział wojska w zapewnianiu urn wyborczych, oddawanie głosu za inne osoby i odstraszenie wyborców od wstępu do lokali wyborczych; mając na uwadze, że wybór prezydenta Museveniego zaskarżano do Sądu Najwyższego po czterech ostatnich wyborach;
- H. mając na uwadze, że 7 stycznia 2021 r. Bobi Wine złożył petycję do Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK), w której oskarżył prezydenta Museveniego i 9 innych wysokich rangą urzędników o liczne naruszenia praw człowieka;
- I. mając na uwadze, że międzynarodowe misje obserwatorów i ekspertów wyborczych były w dużej mierze nieobecne przy wyborach, gdyż władze Ugandy nie akredytowały misji, oraz że władze nie wdrożyły też zaleceń z poprzednich misji; mając na uwadze, że UE zaproponowała wysłanie niewielkiego zespołu obserwatorów wyborów, lecz oferta ta została odrzucona; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone odwołały obserwację wyborów powszechnych w Ugandzie, ponieważ większość ich wniosków o akredytację spotkała się z odmową; mając na uwadze, że w sprawozdaniu końcowym unijnej misji obserwacji wyborów z 2016 r. zawarto około 30 zaleceń, w których m.in. podkreślono potrzebę istnienia bardziej niezależnego organu wyborczego oraz potrzebę eliminacji nadmiernego użycia siły przez służby bezpieczeństwa i z których żadne nie zostało wdrożone przez władze ugandyjskie;
- J. mając na uwadze, że rząd ograniczył dostęp do internetu przed wyborami i zaczął wprowadzać podatek za korzystanie z mediów społecznościowych pobierany od użytkowników kupujących dane internetowe oraz że pojawiały się doniesienia o blokowaniu dostępu do komunikatorów internetowych i platform mediów społecznościowych przed wyborami; mając na uwadze, że dostęp do niektórych portali społecznościowych pozostaje ograniczony;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- K. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 również jest wykorzystywana jako pretekst do represji i nieproporcjonalnych restrykcji przeciwko zgromadzeniom i działaniom opozycji; mając na uwadze, że Uganda zgłosiła około 40 000 przypadków COVID-19; mając na uwadze, że wysoka komisarz ONZ ds. praw człowieka wyraziła zaniepokojenie, że środki związane z COVID-19 zostały wykorzystane do ograniczenia swobód politycznych i udziału w życiu politycznym podczas procesu wyborczego; mając na uwadze, że 26 grudnia 2020 r. Uganda zawiesiła kampanię na obszarach, gdzie opozycja cieszy się szczególną popularnością, takich jak Mbarara, Kabarole, Luwero, Kasese, Masaka, Wakiso, Jinja, Kalungu, Kazo, miasto Kampala i Tororo, powołując się na środki ostrożności związane z COVID-19;
- L. mając na uwadze, że niejednokrotnie środki ograniczające związane z COVID-19 były wymierzone w konkretne grupy i prowadziły do nadmiernej przemocy oraz arbitralnych aresztowań bez dostępu do adwokata, czego przykładem jest nalot policji z 29 marca 2020 r. na fundację Children of the Sun, oferującą schronienie bezdomnym młodym lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym i osobom transpłciowym;
- M. mając na uwadze, że w listopadzie 2020 r. Krajowe Biuro ds. Organizacji Pozarządowych arbitralnie wstrzymało działalność organizacji społeczeństwa obywatelskiego National Election Watch Uganda, nowo utworzonej z inicjatywy obywateli w celu obserwacji wyborów; mając na uwadze, że ugandyjski Urząd Wywiadu Finansowego zamroził rachunki bankowe niektórych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym Ugandyjskiego Krajowego Forum Organizacji Pozarządowych i Ugandyjskiej Sieci Kobiet (UWONET), powołując się na niepotwierdzone zarzuty finansowania terroryzmu;
- N. mając na uwadze, że w ostatnich latach działania władz Ugandy coraz częściej wymierzone były w organizacje społeczeństwa obywatelskiego, szczególnie organizacje zajmujące się prawami człowieka i wyborami; mając na uwadze, że 23 grudnia 2020 r. aresztowano Nicholasa Opiyo, wybitnego prawnika z dziedziny praw człowieka i uczestnika programu stypendialnego im. Sacharowa, a wraz z nim aresztowani zostali trzej inni prawnicy – Herbert Dakasi, Anthony Odur i Esomu Obure – oraz Hamid Tenywa, członek Platformy Jedności Narodowej (NUP), pod zarzutem prania pieniędzy i naruszania gwarancji konstytucyjnych Ugandy; mając na uwadze, że 30 grudnia 2020 r. Nicholas Opiyo został zwolniony za kaucją, lecz nadal oczekuje na proces; mając na uwadze, że Nicholas Opiyo stanowczo zaprzecza oskarżeniom, twierdząc, że pieniądze zostały legalnie wykorzystane na wsparcie działalności na rzecz praw człowieka prowadzonej przez organizację Chapter Four Uganda;
- O. mając na uwadze, że podczas kampanii wyborczej służby bezpieczeństwa uprowadziły setki zwolenników NUP, a ich nieznaną dokładnie liczbą nadal jest przetrzymywana siłą lub zaginiona;
- P. mając na uwadze, że 2 stycznia 2020 r. w piśmie do Ministerstwa Finansów prezydent Museveni nakazał zawieszenie instrumentu na rzecz demokratycznych rządów (DGF); mając na uwadze, że DGF finansuje większość organizacji pozarządowych w Ugandzie i jest wspierany przez liczne państwa członkowskie, w tym Austrię, Norwegię, Niemcy, Szwecję, Danię i Irlandię; mając na uwadze, że jego celem jest wzmocnienie demokracji, ochrona praw człowieka, poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości i zwiększenie rozliczalności; mając na uwadze, że realizacja ważnych programów finansowanych ze środków UE jest poważnie utrudniona;
- Q. mając na uwadze, że w grudniu 2020 r. Sieć Praw Człowieka dla Dziennikarzy w Ugandzie zgłosiła ponad 100 przypadków naruszeń praw człowieka wobec dziennikarzy, w tym przemoc policji, głównie podczas relacjonowania kampanii kandydatów na stanowiska polityczne; mając na uwadze, że 30 grudnia 2020 r. policja ogłosiła, że wybory będą mogli relacjonować tylko „certyfikowani dziennikarze”; mając na uwadze, że pod koniec listopada 2020 r. władze wydal�y troje dziennikarzy kanadyjskich; mając na uwadze, że Uganda znajduje się obecnie na 125. miejscu wśród 180 krajów w światowym rankingu wolności prasy z 2020 r. sporządzonym przez Reporterów bez Granic;
- R. mając na uwadze, że 12 grudnia 2020 r. rząd pod zarzutem finansowania terroryzmu zamroził aktywa czterech organizacji pozarządowych działających w kampaniach wyborczych i zachęcających do udziału kobiety i młodzież – UWONET, Krajowego Forum Organizacji Pozarządowych, Międzynarodowego Centrum Kobiet na rzecz Pokoju oraz Sojuszu na rzecz Monitorowania Finansowania Wyborów;
- S. mając na uwadze, że 11 stycznia 2021 r. Biuro Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka potępiło to, co określiło jako „pogarszającą się sytuację w zakresie praw człowieka w Ugandzie”, i zgłosiło liczne przypadki łamania praw człowieka, w tym prawa do wolności słowa, pokojowego gromadzenia się i uczestnictwa, a także arbitralne pozbawianie życia, arbitralne aresztowania i zatrzymania oraz tortury;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

- T. mając na uwadze, że kampania wyborcza i oświadczenia prezydenta Museveniego nacechowane są coraz bardziej antyzachodnią retoryką;
- U. mając na uwadze, że ludność Ugandy jest jedną z najmłodszych na świecie, jej liczba szybko rośnie i wiele obywateli tego kraju skorzystało z prawa do głosowania w sposób pokojowy; mając na uwadze, że Narodowa Komisja Wyborcza Ugandy nie zarejestrowała miliona młodych wyborców uprawnionych do głosowania, twierdząc, że nie posiada zasobów materialnych do ich rejestracji;
- V. mając na uwadze, że za pośrednictwem 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju UE przekazuje Ugandzie 578 mln EUR, zwłaszcza na wspieranie propagowania dobrych rządów, modernizację infrastruktury, zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i wsparcie rolnictwa; mając na uwadze, że Uganda otrzymuje również 112,2 mln EUR z kryzysowego funduszu powierniczego UE dla Afryki;
- W. mając na uwadze, że współpraca na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju między Ugandą a UE, Stanami Zjednoczonymi i innymi państwami prowadzona jest w ramach misji pokojowej Unii Afrykańskiej w Somalii (AMISOM);
- X. mając na uwadze, że według wskaźnika ONZ dotyczącego rozwoju społecznego Uganda zajmuje 159. miejsce na 189, a według Transparency International zajmuje 137. miejsce wśród 180 krajów według wskaźnika postrzegania korupcji;
- Y. mając na uwadze, że Uganda ma jedno z najsurowszych na świecie praw dotyczących homoseksualizmu i nadal dochodzi tam do dyskryminacji i przemocy wobec osób LGBTQ+;
- Z. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny uznał byłego przywódcę bojówek i dziecko-żołnierza Dominika Ongwena z Ugandy za winnego zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości w przełomowym wyroku z 4 lutego 2021 r., w którym skazał go za 61 indywidualnych zbrodni (zabójstwa, gwałty, niewolnictwo seksualne, uprowadzenie i tortury) popełnionych w czasie, gdy był dowódcą Bożej Armii Oporu (LRA) – agresywnej sekty, która od połowy lat 1980 do niedawna prowadziła krwawą kampanię przemocy w Ugandzie i krajach sąsiadujących;
1. ubolewa nad faktem, że proces wyborczy nie był demokratyczny ani przejrzysty; potępia nadmierne użycie siły przez policję i siły zbrojne podczas wyborów prezydenckich oraz rosnącą ingerencję tych sił w proces polityczny; ubolewa nad faktem, że niezależnym lokalnym i międzynarodowym obserwatorom wyborów zakazano nadzorowania wyborów, co uniemożliwiło ich ocenę pod kątem uznanych na szczeblu międzynarodowym standardów; podkreśla fundamentalne znaczenie wolnych i uczciwych wyborów, które są warunkiem wstępnym zrównoważonego i długoterminowego rozwoju; w tym duchu wyraża uznanie dla narodu ugandyjskiego, a w szczególności dla młodzieży, za odwagę i entuzjazm dla demokracji, które ukazał podczas tej kampanii wyborczej;
 2. potępia przemoc wobec przywódców opozycji politycznej w Ugandzie, ciągłe nękanie ich i systematyczne represje wobec nich, a także prześladowanie społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i mediów oraz zakłócanie platform mediów społecznościowych i przerwy w dostępie do internetu;
 3. wzywa zatem rząd, aby położył kres ciągłemu i nadmiernemu użyciu siły ze skutkiem śmiertelnym przez siły bezpieczeństwa, a także arbitralnym zatrzymaniom i osadzaniu w więzieniu polityków opozycji i ich zwolenników, osób protestujących, obrońców praw człowieka i dziennikarzy oraz atakom na nich;
 4. wzywa rząd Ugandy, aby zapewnił sprawiedliwość i rozliczalność wszystkim ofiarom dzięki przeprowadzeniu bezstronnych, gruntownych i niezależnych dochodzeń w sprawie zabójstw i aktów przemocy popełnianych przez siły bezpieczeństwa, a także wzywa ugandyjskie władze sądownicze, aby obiektywnie i niezależnie stosowały istniejące ramy prawne oraz w pełni uwzględniały dostępne fakty i dowody; wzywa władze Ugandy, aby natychmiast wszczęły niezależne dochodzenie w sprawie tragicznych wydarzeń, do których doszło 18 i 19 listopada 2020 r. i podczas których co najmniej 54 osoby niepotrzebnie straciły życie z rąk policji po aresztowaniu Bobiego Wine'a, a setki kolejnych odniosły obrażenia, co potwierdził sam prezydent Museveni, oraz by pociągnęły sprawców do odpowiedzialności;
 5. podkreśla, że odwołania od wyników wyborów i podważanie ich stanowią podstawową cechę wiarygodnego procesu wyborczego; oczekuje, że wszystkie wyzwania i skargi związane z wyborami będą rozpatrywane w sposób niezależny i przejrzysty z wykorzystaniem dostępnych środków konstytucyjnych i prawnych;
 6. wzywa rząd, aby natychmiast i bezwarunkowo uwolnił wszystkie osoby aresztowane i przetrzymywane wyłącznie za udział w pokojowych zgromadzeniach politycznych lub za korzystanie z przysługującego im prawa do wolności wypowiedzi i zrzeszania się lub by wycofał wszelkie zarzuty wobec nich, w tym wobec laureata Nagrody im. Sacharowa

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

w 2016 r. Nicholasa Opiyo; przypomina rządowi Ugandy o konieczności poszanowania wolności słowa i prawa do pokojowych i bezpiecznych zgromadzeń, w tym do swobodnego przemieszczania się wszystkich polityków i ich zwolenników, oraz potępia trwające prześladowania społeczeństwa obywatelskiego; wzywa rząd do dopilnowania, aby Nicholasowi Opiyo zapewniono prawo do rzetelnego dochodzenia i procesu sądowego na najwyższym poziomie;

7. przypomina władzom Ugandy o spoczywającym na nich obowiązku zagwarantowania, ochrony i propagowania praw podstawowych, w tym praw obywatelskich i politycznych obywateli, sprawiedliwej reprezentacji niezależnie od pochodzenia etnicznego, wolności słowa i wolności zgromadzeń, a także potwierdzenia kluczowej roli, jaką odgrywają w tym kraju opozycja polityczna, podmioty społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarze i media; wzywa władze do zniesienia wszelkich restrykcji, które mogą ograniczać prawo obywateli do wolnych i pokojowych zgromadzeń, wolność słowa i wolność zrzeczania się;

8. przypomina rządowi Ugandy o znaczeniu wolności słowa oraz o roli wolnych i pluralistycznych mediów w demokratycznym społeczeństwie; z zaniepokojeniem zauważa, że dziennikarze relacjonujący wybory byli rutynowo zastraszani i stosowano wobec nich przemoc; oczekuje, że władze Ugandy stworzą warunki, w których dziennikarze będą mogli wykonywać swoją pracę bez przeszkód;

9. wzywa władze Ugandy, aby zapewniły bezpieczny i nieograniczony dostęp do internetu dla wszystkich, w tym do mediów społecznościowych i komunikatorów internetowych, ponieważ jego brak stanowi poważną przeszkodę dla wolności informacji, w tym wolności mediów;

10. wzywa władze Ugandy, aby zaprzestały arbitralnego zawieszania działalności społeczeństwa obywatelskiego, aresztowań działaczy społeczeństwa obywatelskiego i zamrażania ich aktywów finansowych; w związku z tym z całą surowością potępia próby ograniczenia finansowania społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności na mocy wydanego przez prezydenta Museveniego nakazu dotyczącego zawieszenia wartego wiele milionów euro instrumentu DGF, będącego połączonym funduszem koordynowanym przez UE i partnerów krajowych działających na rzecz rozwoju w celu wspierania grup propagujących prawa człowieka, pogłębienie demokracji i zwiększenie odpowiedzialności w Ugandzie;

11. oczekuje, że rząd Ugandy natychmiast zaprzestanie wykorzystywania pandemii COVID-19 jako pretekstu do wprowadzenia przepisów i prowadzenia polityki naruszających prawo międzynarodowe i do wycofania gwarancji w zakresie praw człowieka, w tym do nadmiernego ograniczania praw do pokojowego gromadzenia się i wolności wypowiedzi, wymierzonych głównie przeciwko osobom LGTBQ+; wzywa władze Ugandy, aby przestrzegały praw i godności ludności kraju oraz by ściśle ograniczały korzystanie z uprawnień w sytuacjach nadzwyczajnych do ochrony zdrowia publicznego;

12. zdecydowanie krytykuje surowe przepisy Ugandy dotyczące homoseksualizmu i wzywa do ich pilnego przeglądu wraz z opracowaniem strategii zwalczania dyskryminacji i przemocy wobec osób LGTBQ+;

13. nalega, aby delegatura UE w Ugandzie nadal uważnie monitorowała sytuację osób LGTBQ+ i aktywnie wspierała organizacje społeczeństwa obywatelskiego, obrońców praw człowieka i osoby LGTBQ+ w tym kraju;

14. nalega, aby UE zaangażowała się we współpracę z władzami Ugandy i była do niej gotowa oraz wspierała władze tego kraju w prowadzeniu bardzo potrzebnych reform demokratycznych i rządowych; podkreśla jednak, że powodzenie tej współpracy zależy w dużej mierze od gotowości Ugandy do rzeczywistego wdrożenia tych reform; przypomina w związku z tym, że systematyczne stosowanie represji i przemocy przez państwo może mieć zasadniczy wpływ na przyszłe stosunki UE z Ugandą; apeluje do UE, by wykorzystwała pozycję polityczną, jaką dają jej programy pomocy na rzecz rozwoju, zwłaszcza programy wsparcia budżetowego, do lepszej ochrony i propagowania praw człowieka w Ugandzie;

15. nalega, aby UE i inne podmioty międzynarodowe utrzymały i wzmacniały zintegrowane i skoordynowane podejście do Ugandy, które obejmuje propagowanie dobrych rządów, demokracji i praw człowieka oraz wzmocnienie systemu wymiaru sprawiedliwości i praworządności, a także wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zgłaszały te obawy drogą publiczną i dyplomatyczną; przypomina, że sankcje wobec osób i organizacji odpowiedzialnych za łamanie praw człowieka w Ugandzie należy przyjąć na szczeblu UE w ramach nowego unijnego mechanizmu sankcji za naruszenia praw człowieka, tzw. europejskiej ustawy Magnickiego;

Czwartek, 11 lutego 2021 r.

16. zaleca nasilenie kontroli nad zarządzaniem budżetem i przejrzystością w Ugandzie; wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, aby nadal prowadziły systematyczne przeglądy unijnych programów wsparcia budżetowego, jeżeli istnieje ryzyko, że środki zostaną przekierowane do wykorzystania przez władze Ugandy na działania mogące prowadzić do łamania praw człowieka i ataków na działaczy;
 17. z zadowoleniem przyjmuje wyrok w sprawie przeciwko byłemu dowódcy LRA Dominikowi Ongwenowi, którego MTK uznał za winnego zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, i postrzega ten wyrok jako istotny krok w kierunku sprawiedliwości i odpowiedzialności za akty okrucieństwa popełnione przez LRA;
 18. wciąż zaniepokojony jest ogólną sytuacją w zakresie bezpieczeństwa w regionie i podkreśla w związku z tym ważną pracę wykonywaną przez AMISOM; podkreśla, że jej długoterminowe cele zostaną osiągnięte tylko wtedy, gdy wszystkie zaangażowane strony będą dawać przykład w odniesieniu do poszanowania praworządności, praw podstawowych i zasad demokracji;
 19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, prezydentowi Republiki Ugandy, przewodniczącemu parlamentu Ugandy oraz Unii Afrykańskiej i jej instytucjom.
-